

OSS, 20 Maart 1921.

Beste Michiel en Gatsche,

Voor een dag of tien schreef ik U wel : „Tot Zondag” maar er is niet van gekomen. Het is deze week nog al druk geweest met alle mogelijke dingen, zoodat ik al een toer had om het allernoodzakelijkste bij te houden. En dan schieten de beste vrienden er het eerst bij in. Die hebben nog wel een dag geduld, denkt men dan. Feitelijk moet ik Gatsche nog feliciteeren met haar verjaardag. Zij begrijpt wel, dat ik haar verleden Zondag niet vergat en trouwens U allen niet. Ik hoop van harte en vraag Onzen Lieven Heer, dat Hij U nog lang voor elkander bewaars en vele gelukkige dagen doe beleven. Wel moeten we allen met Onzen Lieven Heer het kruis op zijn tijd dragen, maar met Hem gedragen wordt het licht en aangenaam. Vereenigen wij ons steeds met Hem en Zijn H. Wil.

De teekening van Jorritsma heb ik ontvangen en doorgestuurd aan Henricus met de boodschap ze verder te zenden aan Willibrorda. Zij staat me heel goed aan en ik kan er me heel best mee vereenigen. Als ik enkele opmerkingen maak, is dit omdat er misschien rekening mee kan gehouden worden en het ook in uw oog, nu ik er de aandacht op vestig, beter lijkt het zoo te doen. Als U het zoo laat, is het mij even goed. Het zijn een paar gedachten, welke me bij het aandachtig beschouwen opvielen. Vooreerst lijkt me vooral op de doorsnee-teekening de trap in de vestibule naar de opkamer wat smal.

Door ze onder wat breeder te maken en wat rond te laten loopen, zou geloof ik een goed effect verkregen worden en ook het diep in de gang loopen minder sterk doen uitkomen. Ik schreef U vroeger reeds, dat het mij doelmatig leek, de leuning eerst op den tweeden trede te laten beginnen. Ook dat doet het trapje minder ver de gang in loopend schijnen.

Dan moet ik zeggen, dat U de beste kamer een heel eind heeft weggebracht. Dat is nu juist niet gemakkelijk en vooral als er vreenden zijn erg onge-
riefelijk. Die moeten dan altijd door keuken en waschok en schuur. Kan u

die niet beter maken vlak voor de trap naar ^{uitgebouwd} boven, in de schuur en op het einde van de gang. Daar verliest U er heel geen ruimte mee, tenzij een klein stukje van een hooivak, hebt de beste kamer op de meest geriefelijke plaats van het huis. De afvoer kan met weinig kosten door buizen geschieden in dezelfde richting als deze nu gedacht is, langs den muur van het hooivak zachtjes naar beneden, zoodat de buis aan den grond is, ter hoogte van de deur naar de schuur. Vanaf die deur moet de buis natuurlijk onder den begane grond vallen, maar dat is maar een klein eindje en geeft niet veel graverij. U zult zeggen, maar daar heeft de beste kamer noch licht noch lucht. Licht kan echter electrisch zijn. Men vindt dat tegenwoordig veel. Breng er flink electrisch licht aan. Het brandt maar zelden en kort. De lucht kan heel goed ververscht worden door een buis naar boven, een koker die niet zoo heel breed behoeft te wezen. In vele hotels is het een buis ter wijidte van een kachelpijp. De opening kan vallen voor een luikje, dat men sluiten kan.

Op de slaapkamer boven de vestibule zou ik liever bed en kast verwisselen. Dat is veel gemakkelijker en geriefelijker dunkt me. Een der balcondeuren zou nooit open kunnen. Bovendien is het niet practisch zoo dicht bij het raam te liggen.

Dan vind ik, dat in de ramen van wasdhok, wagenhok, keuken en meidenkamertje wat erg veel verschil is. Een beetje meer eenheid in den uiterlijken vorm van al deze ramen op een rij zou veel mooier zijn. Het komt daar nu wel niet zoo nauw als voor het huis, maar het brengt dunkt toch niet veel kosten mee, daar een beetje meer eenheid in te brengen.

Eindelijk zag ik het gangetje boven naar het slaapkamertje boven de opkamer graag doorloopen. Anders voelt iemand, die daar slaapt zich van de geneele wereld afgesloten. Ik vermoed echter, dat u daartegen eenig bezwaar heeft wegens te veel verlies van zolderruimte. Als dat bezwaar niet heel groot is, zou

OSS, 20 Maart 1921

(vervolg)

ik het gangetje boven liever doortrekken en dan in de deur van de slaapkamer, door aanbrenging van matglas of ondoorzichtig glas in lood, eenig licht aanbrengen. Dat zou dat gangetje wat opfleuren. Op die manier werd het misschien iets aardiger boven, maar noodig is dit niet. Ziet maar eens. Ik dank U nog zeer voor uw briefkaart van 15 dezer. Ik zal nu mijn komst maar uitstellen tot Maandag na beloken Paschen en Zaterdag met Moeder op reis gaan. We komen dan des middags in Tienray. Ik kan daar dan wel niet lang blijven, maar dat hoeft dan ook niet. Ik moet dan nog even naar Venlo en Maandagmorgen moet ik om acht uur weer lesgeven. We zullen wel zien, hoe we dat combineeren. In elk geval zullen we Moeders komst in Tienray maar stellen op Zaterdag 9 April. Ik zal dit Willibrorda vanavond nog wel even schrijven.

Over een veertien dagen praten we verder.

Vele groeten aan Moeder en Jan en ook aan Teresia als ze thuiskomt. Misschien schrijf ik Moeder vanavond ook nog, anders morgen.

in Chr. uw

P. Titus Brandsma

Carm.